

[Askjær Jørgensen]

»Når et medlem af folketinget ved et folketingsvalg af egen lomme afholder valgpropagandaudgifter (reklame for genvalg), er disse udgifter så fradragsberettigede på vedkommendes selvangivelse, da udgifterne jo reelt er en omkostning for at sikre sig en fremtidig indtægt i form af vederlag som genvalgt folketingsmedlem?«

Besvarelse (24/2 82):

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Statsskattedirektoratet har i en udtalelse over spørgsmålet meddelt, at udgifter, der er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten, kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i medfør af statskattelovens § 6 a.

Støtte til politisk arbejde og udgifter, der afholdes for at fremme politiske synspunkter, anses ikke for omfattet af denne bestemmelse.

De udgifter til annoncer m.v., som et folketingsmedlem afholder i forbindelse med et folketingsvalg, må i første række anses for afholdt for at fremme den pågældendes synspunkter og politiske arbejde.

Udgifterne er derfor efter statsskattedirektoratets opfattelse ikke fradragsberettigede ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Jeg kan tilslutte mig det af statsskattedirektoratet anførte.

Spm. nr. 282

Til *ministeren for skatter og afgifter (17/2 82)* af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Hvordan er beskatningsmåden/beskatningsforholdene vedrørende indkomstskat, hvis en dansk statsborger framelder sig folketingsregisteret i Danmark og tilmelder sig folkeregisteret i Tyskland, i tilfælde af at den pågældende opretholder bopæl i Danmark med en person, som vedkommende ikke er gift med, men kun reelt er hjemme i bopællesskabet de ca. 170-180 dage om året, som ikke er arbejdsdage?«

Begrundelse

Der foreligger, så vidt det er spørgeren bekendt, en regel om skattefrihed i Danmark,

hvis man er borte fra Danmark i 180 dage om året, men gælder denne regel, hvis det ikke drejer sig om 180 dage sammenhængende?

Besvarelse (24/2 82):

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Ifølge de af Danmark med andre lande, herunder med Forbundsrepublikken Tyskland, indgæede overenskomster til undgåelse af dobbeltbeskatning tilkommer beskatningsretten til arbejdsvederlag som hovedregel den stat, hvori arbejdet er udført (stat A).

De fleste overenskomster, herunder overenskomsten med Tyskland, indeholder imidlertid en såkaldt »183 dages regel«, der er en undtagelse fra ovennævnte hovedregel, og som giver arbejdstagerens bopælsstat beskatningsretten (stat B).

Denne regel har i den dansk-tyske dobbeltbeskatningsoverenskomst følgende formulering (artikel 9, stk. 2):

»Uanset stk. 1 (der indeholder ovennævnte hovedregel) tilkommer beskatningsretten til vederlag, som en fysisk person, der er bosat i en af de kontraherende stater, oppebærer for ikke-selvstændigt arbejde, udført i den anden stat (stat A), den førstnævnte stat (stat B) i tilfælde hvor:

a) modtageren ikke i det pågældende kalenderår opholder sig i den anden stat (stat A) i mere end i alt 183 dage,

b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er bosat i den anden stat (stat A) og

c) vederlaget ikke trækkes fra overskuddet af et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i den anden stat (stat A).«

Denne regel gælder også i tilfælde, hvor »det ikke drejer sig om 183 dages sammenhængende« ophold i stat A.

Under de i spørgsmålet anførte omstændigheder må den pågældende skatteyder anses for at have fast bopæl i Danmark, og han vil følgelig være skattepligtig til Danmark i medfør af kildeskattelovens § 1, nr. 1, af alle sine indtægter.

Til- og framelding til folkeregisteret er uden betydning for afgørelsen af, hvorvidt en person har bopæl i Danmark. Om den pågældende er gift eller ikke gift med den, som vedkommende opretholder bopæl i Danmark med, er ligeledes uden selvstændig betyd-